

SECTIO IV.

An imperium efficax absolutum determinatum, & executivum auferat immediatam libertatem actus imperati?

28

AD hanc quæstionem sciendum est cum communis sententia contra Vazquez dicentem voluntatem non posse imperare suos actus; quia non est sibi subdita. Supponendum est, inquam, cum Ripal. disp. 65. de ente, Oviedo controv. 9. de anima. Izquierd. disp. 30. de Deo, n. 600. Quiròs disp. 87. phylosop. sect. 5. voluntatem posse imperare suos actus. Suarez lib. 12. de gratia cap. 11. Aranda 1. 2. lib. 4. num. 287. iudicant, id esse naturaliter impossibile; quia imperium retardaret inclinationem voluntatis ad amandum, ex Augustino lib. 8. confes. cap. 5. *Si voluntas plena esset, non imperaret, ut esset.*

29 Sup. 2. imperium variè dividi 1. in *efficax*, & *inefficax*: *efficax* est voluntio actus talis, ut ex vi affectus, & conatus sit connexa, & inseparabilis ab actu im-

imperato. Dixi ex vi affectus sit connexa: quia aliundè potest separari ab actu imperato. Vel quia Deus præstans concursum ad imperium, non præstet concursum ad actum imperatum, ut possibile videatur, quidquid dicat Izquierd. num. 607. vel quia sèpè desideramus affectivè efficaciter, quod in re non est possibile. Imperium inefficax est, quando ex vi affectus, & conatus non est connexum cum actu imperato, quidquid sit, an aliundè possit esse connexum. Imperium, dicitur determinatum quoad substantiam, & modum, quando imperat actum misericordiæ, & eius circumstantias. Imperium dicitur vagum: quando vagè imperat actum iusticiæ, vel misericordiæ. Dicitur confusum, quando imperat actum sub ratione generica, v. gr. actum virtuosum. Tandem imperium determinatum dicitur directum, quando directè vult actum misericordiæ. Indirectum, quando vult aliud, ex qua volitione determinetur ad ponendum actum misericordiæ. V. gr. intentio finis, ad quem ponendum determinatè requiritur actus misericordiæ. Quæstio procedit de imperio determinato directo: & ex resolutione circa hoc facilè colligi potest, quid dicendum de reliquo.

30 Sup. 3. Contra Esforcia, insinuante Suarez, dicentem, imperium non se habere præviè ad actum; sed comitanter determinativè ad actum; ad modum, quo aliqui iudicant, actionem non esse priorem termino; sed comitanter determinare terminum. Sup. inquam, imperium se habere præviè ad actum, constituere potestatem proximam ad actum, & influere in actum. An verò influat physice, an moraliter per modum præcepti, disputant Authores; quod alibi resolvemus. Interim tamen cum disp. 1. de gratia sect. 3. dixerimus, auxilia supernaturalia actualia influere non solum moraliter inclinando; sed etiam physice instendo; idem dicendum erit de imperio supernali, quidquid sit de imperio naturali. Hac etiam distinctione locuti sumus de auxilijs actualibus naturalibus, & supernaturalibus.

31 Similiter disputant Authores, in quo consistat influxus imperij in actum imperatum. Aliqui dicunt, imperium apponere quendam modum imperato, ratione cuius hic ab alio causatur. Aldrete disp. 3. de prædest. sect. 10 dicit influxum consistere in eo, quod imperatus fiat per actionem essentialiter pendente ab im-

perante. Ripald. disp. 67. de ente sect. 3. constituit hunc influxum in veritate conditionali de non existentia imperati, si non existeret imperium; quam conditio nem à novis difficultatibus vindicat disp. 40. de charitate sect. 9. Oviedo controv. 9. de anima punct. 5. dicit, influxum consistere in coexistentia actus cum imperio; & idē dicit, de omissione actus. Izquierdo supra nu. 617. dicit, influxum imperij efficacis consistere in coexistentia imperij cum imperato, & num. 620. dicit, quod si concurrant talia imperia inefficacia ex se simul cum efficaci, omnia influunt, si actus imperatus sit positivus; Si verò actus imperatus sit omissionis, dicit num. 622. solum influere illa imperia, illæ cogitationes, seu illud motivum, quod voluntas redderet pro ratione, si rogaretur, cur consentit, v. gr. sufficit sententias insinuare.

32 Sup. 4. Questionem procedere posse, an imperium auferat immediatam libertatem ad actum imperatum quando actus imperatus est mutuò connexus cum imperio, seu essentialiter petit imperium? Et an imperium auferat immediatam libertatem ad actum imperatum accidentaliter imperatum, seu non exigentem im-

perium , nec mutuo connexum cum imperio ; quia sine imperio potest dari , & daretur potestas proxima ad actū , ideoque imperium tale dici solet principium redundans respectu actus imperati? De utroque disputant Authores ; sed prius agemus de 2. imperio.

33 Hjs sup. Prima sententia dicit, imperium, si sit redundans, seu non sit necessarium ad actum, non auferre immediatam libertatem actus imperati. Ita Conink disp. 3. de bonit. & malit. Ribaden. disp. 9 de prædest. sect. 6. cap. 6 num. 11. Muniesla de gratia dis. 25. sect. 8. Aranda lib. 4. 1. 2. à num. 293. eamque illustrat P.D. Vincet. Ram. disp. 13. de prædestin. ubi refert, & solvit, quæ contra diximus disp. 6 de iustit. in quam sententiam videtur inclinare Suarez supra: verum cum insinuet , imperium non præcedere ad actum imperatum: & cum ulterius ibi solum dicat, actum imperatum habere meritum distinctum ab imperio , quod salvari potest cum eo, quod actus imperatus sit solum mediata liber, ut diximus disp. 2. de merito: fortè Ripald. iure reclamat, Suarez non esse huius sententiaz. Secunda sententia, dicit, imperatum etiam mutuo connexum cum imperio , seu essentialiter im-

imperium esse immediatè liberū Ita Mu- niessa supra Aranda num. 300. P.D. Vinc. Ram. disp. 13. num. 37. Tertia sententia dicit, imperium auferre immediatam li- bertatem, et si non sit necessarium sed re- dundans ad actum imperatum. Ita Hur- tado 22. disp. 136. Ripalda de ente disp. 63. sect. 2. Oviedo controvers. 9. punct. 4. Arriaga disp. 4. sect. 1. Izquierdo supra de Deo nu. 626. Martinon disp. 44. sect. 12. Requiel. & Esparza.

SECTIO V.

*Imperium efficax absolutum, & determina-
tum redundans , seu non necessarium ad
actum imperatum auferre immediata-
tam libertatem imperati.*

34 Rob. Actus immediatè li-
ber, est actus immediate
subsequens signum liberta-
tis. Sed actus imperatus non est immediatè
subsequens signum libertatis: ergo non
est immediatè liber. Mai. est vera : quia
actus immediatè liber est actus immediatè
libertati ; & non est immediatum li-
bertati, quod non subsequitur immediatè
signum libertatis. Prob. min. id non sub-
le-